

Fordítva, mégsem háttal

Esztergomba érkezett a Rali-Túra Bajnokság mezőnye, hogy idén ötödik alkalommal is összemérjék tudásukat a versenyzők. 93-an álltak rajthoz, és 58-an értek célba – de ne rohanjunk előre.

Két ismert szakasz fordítva várt az indulókra. A Bajna és Lábatlan közti hét és fél, valamint a Bikolpuszta és Tardos közötti hét kilométeres szakaszok voltak a teljesítendőek. Ez az irány túraversenyt még sosem került megrendezésre, utoljára 2002-ben ment rajta az ORB mezőnye. Szóval a pályák mindenkinek ismeretlenek voltak, ezért a szombaton, a gondos itinerírással kezdődött a hétvége.

Az első gyorson a két évvel ezelőtti bajnok, Bosch Péter, aki csak erre a versenyre ült újra versenyautóba, rögtön magához ragadta a vezetést. Őt szorosan követte Bedő Imre és Berényi László. Az előző versenyen győztes Mezriczky Zoltán nem kezdett jól, csak az ötödik időt futotta, az idei címvédő, Lovász Pál pedig egy megforgás miatt csak a hatodik helyen tudott nyitni. A második szakaszon Boschék ismét a legjobb időt futották, Bedőék azonban a nagy sietség közben hibáztak; elől-hátul összetörve az autójukat, feladni kényszerültek a versenyt, nekik szerencsére semmi bajuk nem esett.

Bedő Imre: „A második szakaszon, a pálya első harmada környékén egy tisztás melletti tempós balkanyarban sikerült elesnünk. Az volt a baj, hogy sajnos nem ugrott ki az autó az árokból, hanem volt egy kő, amiben elakadt az eleje, és hosszirányban kezdtünk pörögni. A kár tetemes, hisz az autó eleje és hátulja is jelentősen összetört: futóművek kiszakadtak, felnik eltörtek, szóval lett baja rendesen. A következőn nem tudjuk, hogy el tudunk-e egyáltalán indulni, most ott tartunk, hogy azon gondolkodunk, ezt a bódét javítsuk meg, vagy egy teljesen új kasztnit kapjon az autó. Nem tudom, még igazából szét sem szedtük az autót.”

(fotó: Ágoston Ádám)

A harmadik szakasz után az előző versenyen remeklő Mezriczky-Kulcsár párost már nem találtuk, mint kiderült a motorjuk felrobbant, és feladni kényszerültek a csatározást.

Mezriczky Zoltán: „Egész jól indult a nap, de jött a második gyors, ahol a harmadik kanyar után kiszakadt az ülésemből egy csavar, és csak arra koncentráltam, hogy ki ne essek belőle, és tudjak kapaszkodni. Nem voltunk ennek ellenére sem rossz helyen, hisz harmadikak voltunk, amivel meg is elégedtünk volna, mert számoltunk vele, hogy a Petit nem biztos, hogy meg tudjuk fogni, hiszen ő nagyon nagy kéz, és

kellőképpen elmebeteg volt erre a hétvégére. Mi meg megelégedtünk azzal, hogy a Pali mögöttünk van. Ez mind jó volt a harmadik gyorsig, ahol a második lassítóból kifelé már nem gyorsított az autó. Egy durranást hallottam, és először azt hittem, defekt, de aztán láttuk a gőzőket, és ahol megálltunk, már csak konstatálni tudtuk, hogy a kocsi oldalán kijött a hajtókar. Nagyon szomorúak vagyunk, mert még sosem volt olyan, hogy műszaki hiba miatt essek ki... A következőn mindenképpen ott leszünk, mert amíg matematikai esélyünk is van, küzdeni akarunk a bajnoki címért.”

Ezen a szakaszon sem sikerült elvenni a vezetést a 2006-os bajnok párostól, Bosch-ék tehát maradtak az élen, Lovászék azonban szépen zárkóztak felfelé: már a harmadik helyen voltak, három másodperccel lemaradva az idén újonc Mitsubishi-s Berényi-Pap párostól. A rohanás viszont nem jó tanácsadó, talán ezt Paliék is belátják, ugyanis a negyedik gyorson egy partoldal megdobta az autójukat, és ott is maradtak.

Lovász Pál: „Elestünk. Fáj nagyon, és a kocsi sem néz ki jól. Most már mi is jobban vagyunk, mert bár nagy bajunk nem lett, azért a hirtelen lassulástól szépen megütöttük magunkat: váll, hát, ülőcsont, Ákosnak a bordái fájnak. Most mondjam azt, hogy vezetői hiba volt? Igen, az volt, ezt el kell ismernem. Próbáltunk gyorsulni, mert az első szakaszon megforogtunk. Most mindenki azt fogja gondolni, hogy a Lovászt megszorongatták, rögtön eldobta, pedig nem erről van szó. Sok dologból tevődött össze ez a hiba, és elég volt egy pici nem odafigyelés... Korán húztam be tőre abban a hidas J12-ben, és kidobott a túloldalra minket, és a szemben lévő földpartoldalnak mentünk neki géptetővel. Másfélszer átfordultunk, és Ákos oldalán álltunk meg. Két másodperc alatt álltunk meg majdnem 140-ről...Én az utolsó pillanatig úgy láttam, hogy el fogunk férni, el tudunk menni majd, de megakadt a bal eleje. Sajnos ez így alakult. A következőn mindenképpen megyünk, addig meg magamban megrágom a dolgot.”

(fotó: edelenyberes – Béres Gábor)

Az utolsó két szakaszon a helyzet nem változott: Boschék az élen, őket Berényiék követték, majd a harmadik helyre a Bereczki – Réti páros jött fel, és ez lett az abszolút végeredménye is.

H/2-ben már az első szakaszon megkezdődtek a kalandok: Siposék rögtön egy 3 bukfences esést követő fának ütközést mutattak be. Szerencsére nekik nem esett bajuk, de ahogy szokták mondani, az anyagi kár jelentős...

Sipos Zoltán: „Baljós jelek voltak már korábban, hiszen eddig kétszer indultam Esztergomban, és mind a kétszer problémák voltak. Már az indulás előtt mondtam a navigátoromnak, Dodynak, hogy az OK táblát készítse ki... A rajt után egész jól haladtunk, addig a pillanatig, míg azt a kanyart túl nagy sebességgel próbáltam bevenni. Azt hittem, hogy el fog fénni az autó, de utólag kiderült, hogy ez nem jött össze... Orral estünk a partfalnak, és az dobott egy fának végül minket. A kár jelentős, de lassan el kell kezdenünk készülni, mert az szinte biztos, hogy Komlón nem tudunk ott lenni, de Szendrőn már nagyon szeretnénk. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy a motor, a váltó és a futómű egyben maradt, így azokat nem kell cserélnünk. A kasztnin viszont lesz mit javítani...”

Ezen a gyorson egyébként a Rallye2-ből ismert Schweitzer Dániel győzött, de kiesésük után minden gyorsot, a kategóriát jelenleg vezető Rafael Tamás – Kесе Zoltán páros nyert meg – mint ahogy a végén is ők vitték el a H/2 legnagyobb kupáját. A negyedik gyorsig Kicsák Attilaék szépen tartották a második helyüket, de végül a reggeli fékproblémák után végülis hajtásproblémák miatt feladni kényszerültek a további versenyt. Négy szakasz alatt a harmadik helyre jutó Tajmel-Csiki páros is kiállni kényszerült az ötödik gyorson, ami kissé átrendezte a H/2-t. A második helyen a Kosztolányi – Gajer páros autózott a továbbiakban, nagy csatát vívva a végül harmadikként célba érő Szabó Barnabásékkal.

Az A/3 kategóriában az első hely végig Hegedűs Attiláék kezében volt, de kellett is nekik a pont, hiszen az előző futamon technikai problémák miatt mínuszolniuk kellett. Három gyorson keresztül nagy csata ment a második és a harmadik helyért Jakab Lászlóék és Vankó Zoltánék között, míg a negyediken nevető harmadikként Marton Csaba javítani tudott, és rögtön feljött a második helyre, megelőzve a csatározókat. Jakab László még próbálta szorongatni Martonékat, de a második helyet már nem tudta elvenni tőlük: be kellett érnie a dobogó harmadik fokával.

H/1-ben sem dőlhetek hátra a versenyzők: az első gyors után öten alig több, mint 5 másodpercen belül sorakoztak egymás mögött. Az első két helyért három páros is nagy csatában volt: Hajdú Tamásék álltak a trió élén, Szabó Lászlóék a második helyen, és a Krizsán-Krizsán páros a dobogó harmadik fokán. Utóbbi kettős a harmadik szakaszon javítani tudott, így feljöttek a második helyre, és Hajdúékkal együtt kissé a kategória elé szaladtak: a második kör végén már 14 másodperccel volt lemaradva a harmadik helyen autózó páros.

Nem csak a kategória eleje volt izgalmas: az első körben Kóbor Tamás és Szabó Krisztián kétkerekezés után szoros ismeretséget kötöttek egy fával, ami kiesésükhöz vezetett. Egerszegi Noémi Németh Istvánnal az oldalán a második körben féltengelytörést szenvedett a rajtban és nem tudták folytatni a versenyt. Az élen álló Hajdúék végül technikai gondok miatt feladták a versenyt, így Krizsán Péter és

Krizsán Attila Gyöngyös után Esztergomból is hazavihették a H/1 első helyéért járó kupát. Második helyen a Szabó-Nagy, míg harmadikon a Dékány-Pétervári páros végzett.

A/1-ben az első gyors eredménye lett majdnem a végeredmény is. Nagy Gergőék ugyanis végig magabiztosan tartották első helyét, és Grefferék második helye is hasonlóan biztosnak tűnt – egészen az ötödik gyorsig. Ott ugyanis feladni kényszerültek a csatát, az addig mögöttük autózó Brettschneider – Ádám páros futott be a második, a Kárai – Erdei duó pedig a harmadik helyre.

Az N/2 mezőnye azonban valóra váltotta, amivel az A/2 csak próbálkozott: az első szakasz eredménye lett a végeredmény is: Pádár Alfréd megszerezte idei negyedik futamgyőzelmét és megerősítette vezető pozícióját a bajnokságban. Illés Zoltánéknak nagyon jól jött a második helyért járó nyolc pont, hisz így egy pontra csökkentették a hátrányukat az összesített értékelésben, az Esztergomban harmadikként befutó Dr. Farkas – Bilicz páros mögött.

A legszorosabb csata talán az A/2 mezőnyében volt, ahol folyamatosan 5-6 másodpercen belül küzdöttek a versenyzők. A harmadik szakaszig Gráber Tamásék álltak az élen, őket Szabó Erikék (akit egyébként az előző beszámolóban tévesen neveztem Szabó Gergőnek – ezek a fránya asszociációk... Elnézést érte! - a szerk.) és Toma Zoltánék követték. Szelva Györgyék váltóhiba miatt álltak ki, ezzel háromra csökkent a mezőny létszáma, és már csak az volt kérdés, hogy a dobogó melyik fokák ki fogja elfoglalni a verseny végén. Az utolsó három szakaszra nagyon feléledt az addig második és harmadik páros és életre-halálra menő küzdelmet vívtak: a legnagyobb különbség, ami egy szakaszon Szabóék és Tomák között volt, az alig több,

mint 2 másodperc volt. Az ötödik szakaszig Szabó Erikék még tudták tartani a helyi ellenfeleket, de a hatodik gyorson Tomáék voltak a gyorsabbak, és végül 8 tizeddel (!) ők nyerték az A/2-t.

Az N/1 kategóriában is nagyon izgalmas csatát láthattak a szurkolók. Madari Imre és Petrovics Sándor három szakaszgyőzelmükkel nyerték meg a kategóriát. Széplaki Dávid, az idei újonc egy szakaszgyőzelme elég volt, hogy a második helyre fusson be, míg Rábl Tiborék hiába nyertek szakaszt, a harmadik körben kiálltak műszaki problémák miatt. Oláh Tamásék is küzdöttek egy darabig a kategória előkelő helyeiért, végül a bajóti elágban szűkre vették a kanyart, és megdobta őket a partoldal feladták a további küzdelmeket. Antalfy György sem volt szerencsésebb, mert az ötödik gyorson a második lassítónál kitört a kerekük, emiatt nem folytatták a versenyt, valamint a Böröczi Levente-Énekes Gábor árokjárás után álltak ki. Tth Péternek és Vas Renátónak az utolsó két szakaszon, a megtizedelt mezőnyben már csak meg kellett védeniük a harmadik helyüket, amit sikeresen teljesíttek és hazavihették a bronzkupát.

A végén néhány versenyző értékelte:

Toma Zoltán: „Nagyon jól sikerült minden, de gondmentesnek azért nem mondhatom. Két defektünk volt. Az első az első gyorson szét is szakította a vadiúj gumijainkat, de sikerült kimennünk a gyorsról, és csak 11 másodpercet kaptunk. Aztán az utolsó előttin kaptunk még egyet, de az szerencsére lassú defekt volt, és kevésbé hátráltatott, és a verseny végére csapágyas lett a motor. De az utolsón mégis sikerült átvennünk a vezetést, és két másodperccel meg tudtuk nyerni a kategóriát. Nekünk ez hazai pálya, és örülünk, hogy nyerni tudtunk. Erikéknek gratulálunk, mert nagyon jól mentek egész nap. Talán egyszer már voltam ezeken a pályákon versenyezni valami kisebb versenyen, de istenigazából lefelé igaziak ezek a pályák.

Nincs sportváltónk, és Lábatlanon nagyon sokat veszítettünk a többiekhez képest, ennek ellenére nagyon élveztük a napot, nagyon kidolgoztuk magunkat.”

Hegedűs Attila: „Nagyon tetszett a nap. Valamennyire ismerősek voltak a pályák, hisz tavaly már mentünk rajta, igaz akkor fordítva. Nekem ebben az irányban, ahogy most volt, jobban tetszett. A Zsigulinak talán jobban is fekszik, mert sok volt lefelé és csak egy kevés felfelé. Meg ebben az irányban Tardoson több volt az ugrató, és repkedtünk elég szépen... Lábatlan meg jó gyors volt, lehetett menni rendesen. Egyébként arra számítottam egyébként, hogy jobban fog csúszni a pálya, de szerencsére nem így lett. Az előző versenyen a kuplungszerkezetünk úgy szétrepült, hogy szétütötte a motort, a váltót, mindent, úgyhogy azt mínuszoltuk, így különösen jó, hogy sikerült megnyernünk a kategóriát. Most szerencsére minden nagyon jó volt, az első kettőn sikerült elhúznunk, és a maradékon már csak be kellett osztanunk az előnyünket. Most olyan versenyek jönnek, amik fekszenek a kocsinknak, remélem sikerül majd ledolgoznunk a két mínuszos versenyünket.”

Krizsán Péter: „Nagyon jó volt a nap, bár kicsit melegünk volt. De a pályák visszafelé is tetszenek, sőt azt mondhatom, hogy a másik irányban már unalmas volt. Így jobban élveztem. Műszaki hibánk egész nap nem volt, bár az utolsó gyors közepén szétesett a karburátorunk, de még így jól sikerült a verseny. Most, hogy zsinórban a másodikat meg tudtuk nyerni, mindenképpen ott leszünk Komlón, mert kellenek a pontok, hogy év végén jól sikerüljön minden.”

Bosch Peti: „Két éve nem jártam itt, nagyon vártam már, és nagyon jó érzés volt újra versenyautóban ülni. Azért ezt a versenyt választottam, mert imádom a tardosi gyorsaságot, mindegy melyik irányban is megy. Nagyon jó a ritmusa, nagyon jó rajta

menni. De nem gondoltam, hogy ilyen eredményt tudunk majd elérni. Nagyon nagy nyomás volt előtte rajtam, sokan mondták, hogy mivel két éve itt bajnok voltam, nekem nyerni kell, ami jól esett, de nagyon nagy teher volt. De azt hiszem, anno Érdi Tibivel való csatázás alatt megtanultam a nyomás alatt versenyzést, és most nagyon örülök, hogy meg tudtam állni a helyem. Az autóval sajnos egy lassítót szétütöttem, de az első lökhárítón kívül semmi baja. Nagyon jó választásnak tűnik így visszatekintve a DUNLOP gumi, beváltak ezekre a pályákra. Az egész hétvégéért a Botka Dávidnak vagyok hálás, hiszen az ő autójával mehettem, és a szervizcsapatomnak, barátaimnak, akik segítettek. Most nagyon boldog vagyok, de nem hiszem, hogy visszatérek, idén legalábbis biztos, hogy nem. Majd ha az anyagiak engedik, akkor persze, szeretnék, de az maximum jövőre lesz.”

(az immáron mérnök úrrá vált ☺) Rafael Tamás: „Nagyon tetszett a nap, annak ellenére, hogy ebben az irányban még nem mentünk, sőt, még sehogy, úgyhogy nekem ez lesz a rendes a rendes irány ezentúl... Illetve ez nem igaz, mert egyszer navigáltam itt, de az nem volt jó... Szóval a gyorsok jók voltak, és az autót is jól felkészítettük, semmi baja nem volt. Áttértünk a 18-as kerekre, és úgy néz ki, ezt előbb meg kellett volna tennünk, mert ez sokat lendített az autón, sokkal nyugodtabb versenyünk volt. Lassítót természetesen vittünk el: az egyik gyorson a harmadikat háromból kétszer sikerült elvinnünk...”

Összességében azt mondhatjuk, hogy izgalom és látvány tekintetében most sem csalódhattunk a Rali-Túra mezőnyében – aki kilátogatott, egészen biztos jól szórakozott ezen a hétvégén is..

Ahogy a versenyzők némelyike is említette, a következő futamára Komlóra érkezik a mezőny, hogy három gyorsasági szakaszon mérhesse össze az erejét, augusztus második hétvégéjén.

Találkozzunk ott is!

A Rali-Túra Egyesület médiapartnerei:

rallyracing
100% benzingőz meglepetések helyett